

Kung Fu Panda

Yönetmen: Mark Osborne, John Stevenson

Senaryo: Jonathan Aibel, Glenn Berger

Oyuncular: Jack Black (Po), Ian McShane (Tai Lung), Angelina Jolie (Tigress)

2008 / ABD / İngilizce / 90'

Kung fu Panda(2008), Po isminde beceriksiz ve şişman bir pandanın kung fu tutkusunun, onu vadinin gelmiş geçmiş en iyi kung fu ustalarının yoluna çıkartmasıyla başlayan, eğlence ve gönderme dolu bir hikaye. Bilge usta Oogway'ın kehanetine göre geçmişte hapsedilmiş tehlikeli antagonistimiz Tai Lung serbest kalacak ve Barış Vadisi'ne felaket getirecektir. Bunu engelleyebilecek tek kişi de "Ejder Savaşçısı"dır. Oogwai tarafından kaza eseri ejder savaşçısı seçilen Po, hem kendi, hem de ekip arkadaşlarının küçümseyici ve sıkı muhalefetiyle karşı karşıyadır.

Pek çok kung fu filminde konu benzerdir. Kahraman çoğunlukla kung fu bilmemektedir ve nihai amacına ulaşmak için büyük bir ustanın zorlu eğitiminden geçmek zorundadır. Bu benzerliğe rağmen, *Kung fu Panda*'da eğitimin ve kung fu'nun sadece dövüşmeyi öğrenmekten ibaret olmadığını söylemek gerek. Bu da yeni bir buluş değil tabi, ancak daha önce pek çok filmin vermekte zorlandığı mesajlar, bu filmde dünyanın en yetenekli çizerleri, en iyi senaryo yazarları ile eğlenceli ve akıcı bir şekilde anlatılıyor. Film bu bakımdan tarihteki tüm kung fu filmlerinin sahip olduğu herşeye sahip ve filmlerde sahneyi doldurmak adına eklenen her fazlalıktan da muaf. Sadece bu kadarla da kalmayan film bir animasyon olduğundan her bir saniyesi yüzlerce sanatçının elinden geçiyor, tek bir karakter için en yetenekli sanatçılar saatlerce düşünüyor, konuşuyor ve çiziyor. Herşey sıfırdan yaratılıyor ve zamanla en rafine haline getiriliyor.

Kung fu Panda harika diyaloglar ve kung fu göndermeleri sayesinde yetişkinlere hitap ederken, kendini çocuklara ölesiye sevdirebiliyor ve bunu çocuksulaşmadan başarıyor. Animasyon filmlerinin hepsinin bu işi hakkıyla yapabildiği söylenemez. 3D animasyonun keşfinden beri çıkarttığı her film ile bize sinematografi, oyunculuk ve hikaye konusunda ders veren yenilikçi dahiler topluluğu Pixar, bu ligin uzun süredir lideri. Ancak Dreamworks'un elinden çıkan *Kung fu Panda* belki de ilk kez Pixar'ın saltanatını sorgulatmış bir yapım olmasıyla kesinlikle izlenmeyi hak ediyor. Başlamışken serinin ikinci filmi de aradan çıkartmanız yerinde olur. Zira pek çok devam filminin aksine *Kung fu Panda* (2011) bayrağı aldığı yerden daha da ileriye taşımayı başarıyor.

Kung fu konseptinin filmi perdeye taşıyacak kişilere sonsuz denebilecek materyal sağladığı bir gerçek. Uzak doğu sineması, ve Amerikan sineması bu janrın ekmeğini uzun süre yediler. Ancak bu materyali bütünlüğü kaybetmeyecek şekilde komik olmayı vaadeden tek bir hikaye içine yedirmek gerçekten zor bir iş ve sinema tarihi bunun gibi deneme ve bocalamalarla dolu.

Filmin üzerinde en çok durulması gereken yanlarından biri de kusursuz dövüş koreografisi. Karakterler için seçilen seslendirme sanatçılarının ve dövüş stillerinin uyumu kesinlikle gözden kaçmıyor. Yan karakter Tigress'in dövüş stillerini oluşturmak için zerafet ve güç, Monkey için çeviklik, Crane için dönme ve saptırma gibi rakibin gücünü lehine çevirme teknikleri, Viper için acıklık ve Mantis için rakibi yakına çekme ve kavrama stilleri kullanılmış. Bununla birlikte baş aktör Jack Black'in şişman, beceriksiz ama kendini kung fu rolüne fazlaca kaptırmış Po'yu seslendirirken karaktere katkıları yadsınamaz. Aynı şey Jackie Chan, Dustin Hoffman ve diğerleri için de geçerli. Nihayetinde aslında var olmayan karakterler canlandırılıyor ve seslendirme bu işin en mühim parçalarından birisi.

Büyük ustanın da dediği gibi, '*Kung fu is an art form and shouldn't conform to rules, but be open to expression.*' - Bruce Lee

Ural Memiş

18 Temmuz Çarşamba 19:00